

uplatňovati pouze jeden z nich, a to ten, u něhož by státní příspěvek byl vyšší.

(³) Je-li v jedné a téže rodině podporován jeden manžel a je-li současně druhý manžel výdělečně zaměstnán tak, že jeho výživa jest zajištěna, nebo dostává-li druhý manžel současně nemocenské, posuzuje se první manžel co do nároku na vyšší výměru státního příspěvku podle § 2 tohoto nařízení stejně jako osoba svobodná.

(⁴) Osoby ovdovělé, rozloučené nebo rozvedené, pokud se nemusejí starati o děti z předchozího manželství nebo o dřívější manželku (dřívějšího manžela), posuzují se stejně jako osoby svobodné.

§ 5. — Byl-li odborovou organizací přiznán státní příspěvek ve vyšší výměře podle § 2 tohoto nařízení, jest při žádosti o náhradu vyplaceného státního příspěvku (§ 8 vládního nařízení ze dne 29. srpna 1924, č. 186 Sb. z. a n., kterým se provádí zákon ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných), kromě ostatních dokladů předložiti ještě:

1. potvrzení správce nemocenské pokladny (pojišťovny) o výši poslední mzdy nezaměstnaného, dále pak písemné prohlášení o délce doby členství potvrzené vlastnoručním podpisem důvěrníka místní skupiny odborové organizace a zodpovědného činovníka výboru rozhodujícího o přiznání podpory, případně spolu s dokladem o členství v jiné odborové organizaci, jež se mu podle stanov započítalo;

2. u podporovaných osob ženatých nebo provdaných mimo to ještě potvrzení obecního úřadu (v místech, kde jest státní úřad policejní, potvrzení tohoto úřadu) o poměrech rodinných, uvedených na přihlášce o podporu v nezaměstnanosti (vzorec B vl. nař. č. 186/1924 Sb. z. a n.), vydané na základě předložených dokladů.

§ 6. — (¹) Toto nařízení nabude účinnosti dnem počátku účinnosti zák. č. 267/1921 Sb. z. a n. a pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1926.

(²) Jeho provedením se pověřuje ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v částce 3. Sb. z. a n. ze dne 10. ledna 1925.)

Vyhláška ministra sociální péče v dohodě s ministrem financí ze dne 23. prosince 1924, č. 4, o počátku účinnosti zákona ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných.

Podle § 15 zákona ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných, stanoví se počátek účinnosti tohoto zákona na den 1. dubna 1925.

Tímto dnem zároveň končí působnost zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 322 Sb. z. a n., o podpoře nezaměstnaných, a všech zákonných ustanovení tento zákon doplňujících a pozměňujících.

(Vyhlášena v částce 3. Sb. z. a n. ze dne 10. ledna 1925.)

Sociální pojištění.

Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1924, č. 270, o dalším poskytování drahotných příplatků k úrazovým důchodům.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III., odst. 2., zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotných příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení:

§ 1. — Platnost zák. č. 481/1921 Sb. z. a n., prodloužená vládním nařízením ze dne 22. května 1924, č. 109 Sb. z. a n., o dalším poskytování drahotných příplatků k úrazovým důchodům, prodlužuje se dále do 31. prosince 1925.

§ 2. — ⁽¹⁾ Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

⁽²⁾ Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v částce 130. Sb. z. a n. ze dne 23. prosince 1924.)

**Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1924, č. 271, o úhradě drahotných pří-
davků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 399 Sb. z. a n., o dalším vyplácení drahotných pří-
davků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění:

Čl. I.

§ 7, odst. 1., zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 299 Sb. z. a n., o dra-
hotných přídavicích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění, zní:

Nositel pojištění uhradí přídavky vyplacené během správních let 1923
a 1924 rozvrhem na své členy zaměstnavatele v poměru prémie v těchto
správních letech předepsaných, při čemž jest premie předepsané u zemské
úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě, jak při stanovení
rozvrhového procenta, tak při rozvrhu na jednotlivé zaměstnavatele, k této
úřadovně příslušné, čítati pro rok 1923 pouze jednou pětinou, pro rok 1924
dvěma pětinami. Procento úhrady jest zaokrouhliti na nejbližší vyšší čtvrtinu
a případného přebytku použití ve prospěch úhrady v příštím roce. Pří-
spěvek podle těchto pravidel předepsaný je splatný prvního dne měsíce
následujícího po doručení výměru. Právo sraziti si poměrnou částku tohoto
příspěvku (§ 36 zákona o pensijním pojištění) zaměstnavateli nepřísluší.

§ 8, odst. 1., zní:

Zaměstnancům, kteří byli nebo jsou z pojistné povinnosti podle zákona
o pensijním pojištění vyňati, majíce normální nároky pensijní, a jejich po-
zůstalým, dále důchodcům ústavů a zařízení podle §§ 4, 7 a 8 vládního
nařízení ze dne 29. prosince 1921, č. 506 Sb. z. a n., kterým se upravuje
pensijní pojištění železničních zaměstnanců, jsou nositelé jejich pensijního
pojištění nebo zaopatření povinni poskytnouti k pensijním (zaopatřovacím)
požitkům přídavky, pokud jinými předpisy nejsou stanoveny v míře vyšší,
obdobně podle předchozích ustanovení, avšak s tou změnou, že přídavek
jest vyměřiti podle § 2 100 proc. důchodu a že nejvyšší částky podle § 3
jsou o polovinu vyšší. Náklad těchto přídaveků uhradí příslušní zaměst-
navatelé; u společenstevního pensijního ústavu podle § 4. vládního nařízení
č. 506/1921 Sb. z. a n. platí obdobně všeobecná zásada § 7 zák. č. 299/1921
Sb. z. a n. ve znění tohoto nařízení.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho
pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v částce 130. Sb. z. a n. ze dne 23. prosince 1924.)

**Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1924, č. 280, kterým se prodlužuje plat-
nost předpisů §§ 13, 16, 17 a 18 vládního nařízení ze dne 21. října 1922,
č. 305 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení ze dne 29. srpna 1924, č. 192
Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozem-
kovém na rok 1925.**

(Vyhlášeno v částce 134. Sb. z. a n. ze dne 24. prosince 1924.)

Zákon ze dne 22. prosince 1924, č. 287, kterým se částečně mění některé předpisy o odpočivných a zaopatřovacích požitcích civilních státních a některých jiných veřejných zaměstnanců a pozůstalých po těchto zaměstnancích.

(Vyhlášeno v částce 136. Sb. z. a n. ze dne 29. prosince 1924.)

Zákon ze dne 22. prosince 1924, č. 288, kterým se mění některé předpisy o zaopatřovacích požitcích vojenských osob a pozůstalých po nich.

(Vyhlášen v částce 136. Sb. z. a n. ze dne 29. prosince 1924.)

Zákon ze dne 19. prosince 1924, č. 310, kterým se upravují odpočivné požitky některých župních zaměstnanců, obecních a obvodních notářů a některých státních zaměstnanců na Slovensku a Podkarpatské Rusi, jakož i zaopatřovací požitky pozůstalých po těchto osobách.

(Vyhlášen v částce 138. Sb. z. a n. ze dne 29. prosince 1924.)

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 31. prosince 1924, č. j. 14097/F.-1924 o předkládání účetních a statistických výkazů nemocenských pokladen na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

Ministerstvo sociální péče, sledující unifikáční snahy, rozšiřuje dnem 1. ledna 1925 počínaje na území Slovenska a Podkarpatské Rusi platnost předpisů o předkládání účetních a statistických výkazů nemocenského pojištění, platných v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Vzhledem k tomu podle ustanovení § 117 zák. čl. XIX. z roku 1907 se nařizuje, aby rokem 1925 počínaje byly předkládány Zemskou úřadovnou pro dělnické pojištění v Bratislavě účetní a statistické výkazy podle těchto výnosů:

Datum a číslo jednací

výnosu ministerstva soc. péče:

ze dne 31. března 1921, č. j. 2100/IV.

ze dne 5. ledna 1922, č. j. 29/IV.*)

ze dne 27. prosince 1922, č. j. 11128/IV.

ze dne 31. března 1923, č. j. 2475/IV.**)

ze dne 3. července 1924, č. j. 7665/IV.***)

P u b l i k a c e:

Uveřejněn úředním tiskem.

Nebyl uveřejněn úředním tiskem.

Uveřejněn v Sociální revui, věstníku min. soc. péče, ročník IV., číslo 1.

Nebyl uveřejněn úředním tiskem.

Nebyl uveřejněn úředním tiskem.

Účetní závěrky nemocenských pokladen se všemi přílohami buďtež tudíž v této předepsané formě předkládány Zemské úřadovně, která je předloží po přezkoumání a schválení v opisu se všemi přílohami, opatřené opisy schvalovacích doložek jak správ jednotlivých pokladen tak i opisem schvalovací doložky Zemské úřadovny (opisem dotyčného bodu protokolu o schůzi správy), ministerstvu sociální péče; současně zašle Zemská úřadovna ministerstvu sociální péče sumárně zpracovaný účetní a statistický

*) Výnos ze dne 5. ledna 1922, č. j. 29/IV., byl uveřejněn v časopise Sociální reforma, ročník 1922, čís. 3.

***) Výnos ze dne 31. března 1923, č. j. 2475/IV., byl uveřejněn v časopisech Sociální reforma, ročník 1922, č. 9 a 10, Svěpomoc, roč. 1923, č. 8.

****) Výnos ze dne 3. srpna 1924, č. j. 7665/IV., byl uveřejněn v časopise Sociální reforma, ročník 1924, čís. 16.

výkaz nemocenského odboru vlastní správou schválený ve lhůtě stanovené § 117 cit. zákona.

Péče o válečné poškozence.

Zákon ze dne 19. prosince 1924, č. 297, o hranici příjmu vylučující z nároku na důchod válečných poškozenců.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Působnost § 2, odst. 1., zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců, ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., se změnou stanovenou zákonem ze dne 10. dubna 1924, č. 79 Sb. z. a n., prodlužuje se do 31. prosince 1925.

Čl. II.

(¹) Zákon tento nabude účinnosti dnem 1. ledna 1925.

(²) Provéstí jej ukládá se ministru sociální péče v dohodě s ministry financí, vnitra, zahraničních věcí a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(Vyhlášen v částce 137. Sb. z. a n. ze dne 29. prosince 1924.)

Vládní nařízení ze dne 23. prosince 1924, č. 302, kterým se prodlužuje platnost ustanovení o složení zemských odvolacích komisí pro válečné poškozence.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 26, odst. 3., zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců, ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.:

§ 1. — Ustanovení § 7, odst. 1., vládního nařízení ze dne 8. června 1922, č. 181 Sb. z. a n., o lékařských prohlídkách válečných poškozenců, týkajícího se složení Zemské odvolací komise pro válečné poškozence zřízené u každého Zemského úřadu pro péči o válečné poškozence, platí do 30. dubna 1925.

§ 2. — Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1925. Provéstí je se ukládá ministru sociální péče v dohodě s ministry vnitra, financí, zahraničních věcí a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(Vyhlášeno v částce 137. Sb. z. a n. ze dne 29. prosince 1924.)

Zákon ze dne 22. prosince 1924, č. 307, jímž se povoluje dodatečný úvěr k provádění zákona o požitcích válečných poškozenců.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — K provádění zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., povoluje se na rok 1924 nad peníz ve státním rozpočtu pro rok 1924 uvedený, částka 375,930.000 Kč. Z částky této smí být použito 373,500.000 Kč pouze k hrazení zákonných důchodů válečných poškozenců, zbytku ke hrazení osobního nákladu s prováděním citovaných zákonů spojeného.

§ 2. — Vláda se zmocňuje, aby částky v § 1 uvedené opatřila vhodnými operacemi.